

Josefa Fulky *Smrt boha a možnosti myšlení*, jenž tematizoval myslitelův odkaz zejména jakožto příležitost k „reskriptivním“ myšlenkovým experimentům, jež byly představeny zejména na příkladu Deleuzových a Klossowského textů.²⁸

Vedle účastníků s příspěvky patří také zvláštní poděkování moderátorům, jež se na úrovni konference a věcnosti diskusí významnou měrou podíleli: Jan Sokol, Pavel Kouba, Martin Nitsche, Jakub Česka a Marie Pětová. Zvláštní dík si zaslouží i Karel Strnad, který se významně podílel na přípravě diskusně-společenského večera, pořádaného Filosofickým modulem FHS UK na Hůrce. Za zmínku stojí i to, že u příležitosti konference proběhla odvetta fotbalového zápasu mezi filozofy z FHS UK a filozofy z Ústí nad Labem (UJEP), i když vzhledem k letošnímu výsledku by pro domácí bylo lepší zápas utajit.

Celkově můžeme na závěr shrnout, že největší přínos konference lze podle našeho soudu spatřovat v tom, že navzdory některým skeptickým hlasům, podle nichž podobně velkoryse koncipovaná konference bude jednak nutně ulpívat na povrchu Nietzscheho myšlení a nadto si tak různorodí účastníci nejen nebudou rozumět, ale možná ani vůbec vzájemně naslouchat, se prokázal spíše pravý opak. Prostředí Fakulty humanitních studií, které je zásadním způsobem určováno duchem „univerzálního“ bakalářského studia humanitní vzdělanosti, zdá se otevírá pole pro nikoliv pouze proklamovanou, ale skutečnou interdisciplinaritu, v jejímž rámci si pak např. Nietzscheho myšlení nepřisvojují pouze „profesionální filosofové“ a nej-

různější „odborníci na Nietzscheho“, ale mají k němu co říci též historik, umělec, logik, religionista či literární vědec, a to vždy za živého zájmu ostatních, jenž se projevoval např. věcnou diskusí, a to nejen v rámci oficiální diskuse, nýbrž i v příležitostných diskusích kuloárových. Jeli-kož bezprostřední odezva byla ze strany účastníků i pozorovatelů velmi příznivá, a také z toho důvodu, že po všechny tři dny konání byla konference hojně navštěvována studenty, hodláme při nejbližší vhodné příležitosti uspořádat obdobně koncipovanou konferenci věnovanou jinému, podobně významnému mysliteli.

Josef Kružík a Jaroslav Novotný

38TH WORLD CONFERENCE OF THE INTERNATIONAL COUNCIL FOR TRADITIONAL MUSIC (3. – 10. srpna 2005, Sheffield, Velká Británie)

Organizace ICTM (International Council for Traditional Music, původně International Folk Music Council) byla založena roku 1947 v Londýně a společně s americkou SEM (Society for Ethnomusicology) je největší etnomuzikologickou organizací vůbec. Její páteř tvoří studijní skupiny různého zaměření, které se každý lichý rok prezentují na světové konferenci ICTM a mezi tím pořádají svá vlastní setkání.

38. světová konference ICTM se konala na University of Sheffield ve Velké Británii a jejími tématy byly: *Music, Dance and War; Music, Dance, Islam; Reviving, Reconstructing, and Revitalizing Music*

²⁸ J. Fulka, *Smrt boha a možnosti myšlení*, In tamt., s. 222–229.

and Dance; Applied Ethnomusicology and Ethnochoreology a New Research.

Z FHS UK byla na konferenci PhDr. Zuzana Jurková, PhD. a Bc. Veronika Seidlová, obě členky nejmladší studijní skupiny – *Music and Minorities*. Jednou z prezentací této skupiny v Sheffieldu byla panelová sekce *Uncovering Layers of Memory: A Diachronic Approach to the Music of Central European Jews and Roma*, iniciovaná a vedená Z. Jurkovou. Forma panelu, tedy kolektivní prezentace kolektivního výzkumu, velmi preferovaná organizátory letošní světové konference, byla pro toto téma ideální: síť nejrůznějších vztahů propojujících střední Evropu, byla posilována (a často přímo spoluvytvářena) právě příslušníky „tradičních“ menšin: Romů a Židů. Cílem panelu bylo jednak referovat o různých typech pramenů k výzkumu hudby těchto menšin, a také ukázat, jak se v průběhu doby měnil přístup badatelů – jako zástupců majority – k oběma zkoumaným minoritám. Různé přístupy výzkumníků v různých dobách nejen vysvětlují různorodost etnomuzikologického materiálu, shromážděného za poslední století, ale také odkrývají způsob, jakým se vyvíjel pohled majoritní společnosti na tyto dvě menšiny, které tvoří neodmyslitelnou součást středoevropské intelektuální historie.

Panelová sekce byla rámována dvěma příspěvky badatelek z vídeňského Phonogrammarchivu: *The Role of Archives – Early Collections as Documents of Memory* (G. Lechleitner), a *Fieldwork as the Quest for Memory – Some Reflections* (Ch. Fennesz-Juhasz).

O situaci v českých zemích pojednaly příspěvky Z. Jurkové (*Roma Music Research as Our Mirror?*) a V. Seidlové (*The Oldest Historical Sources of the Syna-*

gogue Chant in the Czech Republic), stoletou tradici maďarského výzkumu romské hudby a vzájemného ovlivňování vědců a „předmětů“ jejich bádání prezentovala K. Kovalcsik (*Romani Approach to „Traditions“ and „Memory“*), situaci v Polsku představila B. Muszkalska ve formě krátké case study *The Presence of the Past in Musical Life of Polish Jews after Resurgence*.

„Středoevropský“ panel byl ovšem jen jedním z kamének v opulentní sheffieldské etnomuzikologické mozaice: 280 příspěvků tu předvedlo vědní disciplínu v celé šíři témat i přístupů.

Veronika Seidlová

3. MEMORIÁL PROF. J. MATIEGKY A PROF. J. MALÉHO (22. – 23. září 2005, Praha – Mělník)

Letos se konal již třetí ročník Memoriálu prof. J. Matiegky a prof. J. Malého. Pořádajícími institucemi byly Hrdličkovo muzeum člověka UK, katedra obecné antropologie FHS UK, katedra antropologie a genetiky PřFUK a město Mělník.

Vědecké symposium se odehrávalo, jak se stalo již dobrým zvykem, první den v Praze (přednášková místnost FHS UK v Jinonicích) a následující den v Mělníce, městě, ke kterému měli blízký vztah oba antropologové, na jejichž počest Memoriál vznikl. Tento den se také uskutečnila vzpomínková akce u Matiegkova památníku na Chloumku. V Mělníce si účastníci mohli s doplňujícím výkladem prohlédnout místa spojená s těmito významnými osobnostmi české antropologie (pamětní deska